

moneat ipsum ad malū. gratia vero ipsi apposita mo-
 ueat ipsum ad bonū. Sed magister ponens sententiā
 suā dicit. q̄ utrumq; sit a libero arbitrio scz et posse bo-
 nū. et posse in malū. ita q̄ posse in malū habeat hō ex se
 posse autē in bonū mediante gratia. sine qua n̄ pōt q̄s
 in bonū nisi valde debilitat. Et hoc cōfirmat magister
 auctoritate beati Augusti. **T**ercia ppō est hec. In ho-
 mibus liberū arbitriū ē q̄dammodo p̄ pctm̄ in inuicem.
Hanc magister pbans dicit. q̄ ex p̄dictis patz. q̄ libe-
 rū arbitriū sit in hoīe p̄ pctm̄ inuicem seu q̄dammodo in
 sua libertate corruptū. qz ante peccatū hō potuit sine
 difficultate moueri in bonū. qd̄ p̄ pctm̄ non pōt. lege
 mēbroz repugnante. eo q̄ p̄ pctm̄ recepit difficultatem
 ad bonū et incitamentum. seu p̄mitatē ad malū. que ante
 peccatū n̄ habebat et libertas nature. id ē libertas a cō-
 actione. quā libertatē natē vocat. eo q̄ p̄ naturā in est
 et eiā cuiuslibet n̄ sufficit ad bonū p̄ficiendū. si non assit
 libertas grē. id ē libertas a miseria et peccato. ita q̄ p̄
 liberū arbitriū nullus pōt velle bonū nisi liberat⁹ a ser-
 uicute peccati neq; p̄ficere bonū nisi adiuuus gratia as-
 sistente. qd̄ p̄bat p̄ illud apostoli. Non ē volentis neq;
 currentis sed dei miserentis q̄ opat̄ in nobis velle et p̄fi-
 cere. Et t̄m̄ in speciali.

Sequit̄ distinctio vicesimasexta
 Et est gratia operans et cooperās. Operās
 enī. **I**sta ē distinctio. xxvj. h̄o secūdi libri. In
 qua magister post q̄ egit de tēptatōe p̄ quam
 hō cecidit et de libero arbitrio p̄ qd̄ stare potuit. Inci-
 pit agere de gratia per quā stare debuit. Et tria facit.
 Nam p̄mo ponit quandā gratie distinctōz. Secundo
 subdit ipsius gratie exp̄ssiones. Tertio subiungit p̄tū